

بررسی تأثیر عملیات مختلف اصلاح مرتع بر برخی فاکتورهای خاک و پوشش گیاهی (مطالعه موردي: مراعع منطقه

چاه ماری بهبهان)

سمیه دهداری^۱، نظام آرمند^۲، محمد فرجی^۳، نسیم آرمان^۳ و جمال موسویان^۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۰۳/۰۱ – تاریخ تصویب: ۱۳۹۶/۱۲/۲۰

چکیده

مطالعه حاضر به منظور بررسی تأثیر عملیات اصلاحی مرتع شامل بوته کاری، بذرپاشی توأم با ذخیره نزولات و بذرپاشی بدون ذخیره نزولات بر روی برخی از خصوصیات پوشش گیاهی و خاک مراعع چاه ماری شهرستان بهبهان انجام گرفته است. نمونه برداری پوشش گیاهی به صورت تصادفی سیستماتیک با تعداد ۶۰ پلات یک مترمربعی در امتداد ترانسکت ۱۰۰ متری، در هر سایت و پس از حفر پروفیل، نمونه برداری از سطح ۰-۳۰ و ۳۰-۶۰ سانتی متری خاک به انجام رسید. داده ها توسط نرم افزار SPSS با استفاده از آزمون t مستقل و آنالیز واریانس یک طرفه ANOVA مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان داد که بیشترین میزان تولید، درصد تاج پوشش، تراکم گیاهان کلاس I و II مربوط به سایت بوته کاری و کمترین میزان تولید مربوط به سایت بذرپاشی بدون ذخیره نزولات می باشد. همچنین بررسی تغییرات خصوصیات موربد بررسی خاک نشان می دهد که به لحاظ عناصر مغذی نیتروژن، فسفر، پتاسیم و ماده آلی در هر سایت مطالعاتی با سایت شاهد تفاوت معنی دار دیده می شود.

واژه های کلیدی: خاک، پوشش گیاهی، عملیات اصلاحی، چاه ماری، بهبهان.

۱- استادیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء (ص) بهبهان
* نویسنده مسئول: dehdari@bkatu.ac.ir

۲- استادیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء (ص) بهبهان

۳- استادیار دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء (ص) بهبهان

۴- کارشناس ارشد اداره منابع طبیعی شهرستان بهبهان

بررسی طرح‌های اصلاح مرتع از جنبه‌های مختلف جهت شناسایی نقاط ضعف و تقویت نقاط قوت امری ضروری به نظر می‌رسد. رحیمی سوره و صادقی (۲۰۰۵) با بررسی طرح‌های مرتعداری در سه استان خراسان، بیز و آذربایجان غربی دریافتند اجرای طرح‌ها باعث افزایش ۵۵ درصدی تولید در هکتار علوفه و گیاهان خشک نسبت به مراعت مجاور بدون طرح مرتعداری شده است. میرجلیلی و همکاران (۲۰۱۶)، تأثیر پخش سیلاپ بر خصوصیات خاک و درصد پوشش گیاهی در ایستگاه پخش سیلاپ میانکوه یزد را مورد مطالعه قرار دادند و به این نتیجه رسیدند که عملیات پخش سیلاپ نقش مثبتی را در کاهش شوری خاک سطحی و افزایش پوشش گیاهی مراعت مناطق خشک و نیمه‌خشک در کوتاه‌مدت ایفا نموده است. ونگ و همکاران (۲۰۱۴)، افزایش در مقدار کربن خاک، تجمع کربن آلی و نرخ تغییرات در تجمع کربن آلی (عمدتاً در ۲۰ سانتی‌متری لایه خاک سطحی) را پس از ۸ سال قرق در مراعع چین گزارش نموده‌اند. یان و لو (۲۰۱۵)، نیز تأثیر قرق در بازگرداندن پوشش گیاهی مراعع کوهستانی تخریب شده در چین را مورد بررسی قرار دادند و بیان کردند که پوشش گیاهی کل، میانگین ارتفاع جامعه پوشش گیاهی، و زیست‌توده هوایی در مراعع قرق نسبت به مراعع چرای آزاد به طور قابل توجهی بالاتر بود. الروآلی و همکاران (۲۰۱۵)، اثر چرای آزاد و قرق را بر روی ترکیب و تنوع فلورستیک در اکوسیستم طبیعی در غرب عربستان سعودی مطالعه کردند. نتایج آن‌ها نشان داد که با خروج دام تراکم و غنا گونه‌ای افزایش یافت.

با توجه به مطالب ذکر شده و در نظر گرفتن شیوه مدیریتی رایج و رو به گسترش سامانه‌های عرفی در قالب طرح‌های مرتعداری، مطالعه جنبه‌های مختلف این طرح‌ها به خصوص عملیات‌های مختلف اصلاح مرتع بر اجزا و عناصر تشکیل دهنده اکوسیستم مرتع بسیار ضروری به نظر می‌رسد. در این راستا مطالعه حاضر به بررسی تأثیر عملیات مختلف اصلاح مرتع از جمله بوته‌کاری، بذرپاشی توأم با ذخیره نزولات و بذرپاشی بدون ذخیره نزولات بر روی برخی از خصوصیات پوشش گیاهی از جمله درصد تاج‌پوشش، تولید علوفه در هکتار و تراکم گونه‌های کلاس I و II و III و آرخی فاکتورهای خاک مانند نیتروژن، فسفر، پتاسیم و ماده آلی در مراعع منطقه چاه ماری بهبهان پرداخته است.

مقدمه

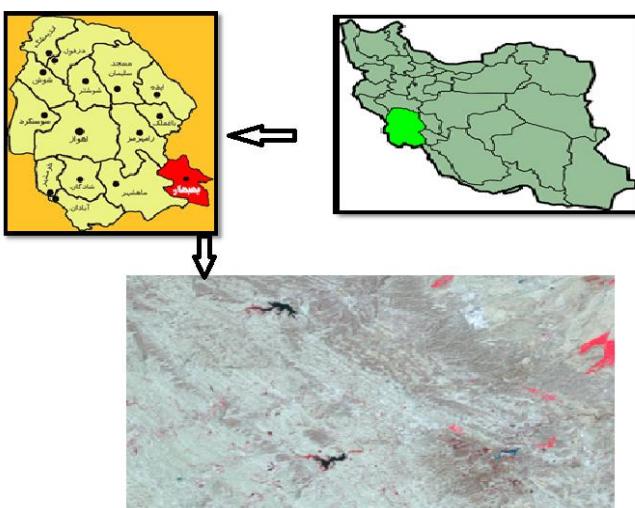
استفاده بهینه از مراعع که به عنوان یکی از منابع تجدیدشونده کشور و اولین حلقه از زنجیره غذایی محسوب می‌شود، زمانی صورت می‌پذیرد که توانایی و ظرفیت مراعع در نظر گرفته شود (۱۸). این در حالی است که، بهره‌برداری نادرست و فشار بیش از حد دام بر روی مراعع به علت رفع نیازهای ضروری و غیرضروری، زیستی، اقتصادی، کشاورزی و غیره بشر، موجب تخریب روزافزون این عرصه شده است در این بین تخریب خاک و پوشش گیاهی در مراعع به واسطه چرای نادرست دام مزید بر علت شده است (۱). جوادی و همکاران (۲۰۰۵) معتقدند هرگاه به دلایل مختلف، تعادل بین تولید و بهره‌برداری مجاز رعایت نگردد، ابتدا پوشش گیاهی ضعیف شده، ترکیب آن عوض می‌شود و سرانجام از بین می‌رود، بنابراین در چنین حالتی برنامه‌های اصلاح، احیا و توسعه مراعع توصیه می‌گردد. هدف اصلی از اصلاح و احیای مراعع دستیابی به جامعه گیاهی ویژه‌ای است که گیاهان آن برای دام مغذی بوده، نسبت به چراحت ارجاعی داشته و سطح خاک را از فرسایش آبی و بادی حفظ نماید (۱۵). روش‌های اصلاح مراعع یک استراتژی مدیریت برای جلوگیری از تخریب پوشش گیاهی و حفظ عملکرد اکوسیستم مرتع و بهبود کیفیت خاک در سراسر جهان در دهه‌های اخیر است (۱۳). برنامه‌های اصلاح و احیای مراعع شامل روش‌های تجدید حیاط طبیعی (سیستم‌های چرایی و قرق) و مصنوعی (مرتع کاری، گاهی همراه با نزولات) است، که بسته به وضعیت پوشش گیاهی و شرایط طبیعی منطقه یکی از روش‌ها انتخاب می‌شود. در هر صورت و با استفاده از هر روش به منظور اصلاح و احیای مراعع سالیانه مبالغه بسیاری هزینه می‌شود و در صورتی که پروژه‌های اصلاحی به درستی لحاظ نشده و منطبق بر اصول علمی، فنی و اجرایی با تکیه بر مشارکت مردم انجام نگیرد، علاوه بر تشديد سیر نزولی مراعع، فاجعه‌های زیست محیطی و اتلاف سرمایه‌های ملی و بیت‌المال را نیز به دنبال دارد (۱۰). از آن جایی که کار کردن با طبیعت و عناصر تشکیل‌دهنده آن یعنی خاک، پوشش گیاهی و غیره بسیار ظریف و مستلزم کمال دقت و توجه می‌باشد، به طوری که دخالتی نامعقول و غیرمنطقی می‌تواند تمام ارکان و رشته‌های این شبکه عظیم را متأثر نماید (۴). بنابراین،

منطقه طرح بین ۱۰ تا ۲۰ درصد و جهت آن شرقی است. متوسط بارندگی سالانه منطقه $331/27$ میلی‌متر است. حداکثر و حداقل درجه حرارت سالیانه منطقه به ترتیب $50/5$ و -2 درجه سانتی‌گراد و جزء مرتع قشلاقی استان خوزستان می‌باشد.

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

منطقه طرح مرتعداری چاه ماری در فاصله ۱۵ کیلومتری غرب شهرستان بهبهان قرار گرفته است. این طرح مساحتی معادل 1350 هکتاری را شامل می‌شود. منطقه طرح بین طول شرقی $50^{\circ} ۱۰' ۵۰''$ و عرض شمالی $۳۷^{\circ} ۳۰' ۳۰''$ تا $۳۴^{\circ} ۳۰' ۰''$ قرار دارد. منطقه طرح به صورت کوهستانی بوده و حداکثر ارتفاع از سطح دریا ۴۹۰ متر و حداقل ارتفاع ۳۷۰ مرتع و شیب عمومی

شکل ۱- موقعیت منطقه مورد مطالعه

انجام مطالعات پوشش گیاهی در هر سایت، نمونه‌برداری سه ترانسکت 100 متری با توزیع در جهت شیب و عمود بر جهت شیب، جهت نمایش حداکثری تغییرات و تعداد 60 پلات 1×1 متر مربعی با توجه به نوع گونه‌های موجود به روش سطح حداقل و با توجه به تغییرات پوشش گیاهی و روش آماری اقدام به برداشت شد (۲۵). در داخل هر پلات، درصد تاج پوشش گیاهی، تولید و تراکم گونه‌های گیاهی اندازه‌گیری شد. جهت اندازه‌گیری تولید از روش قطع و توزین استفاده شده است، بدین منظور در پلات‌های مستقر شده، گونه‌های گندمیان از یک سانتی‌متری سطح خاک، پهن برگان علفی از یقه گیاه و برای بوته‌ای‌ها قسمت‌های رشد همان سال برداشت و در پاکت‌های کاغذی به ابعاد ۳۴×17 سانتی‌متر جمع‌آوری گردید (۱۵ و ۱۷). نمونه‌ها پس از انتقال به آزمایشگاه به مدت دو هفته یا بیشتر در

روش کار

به منظور انجام این تحقیق در سال ۱۳۹۳ بعد از بازدید میدانی از منطقه طرح، با توجه به پیشینه طرح‌های مرتعداری در منطقه ۳ تیمار شامل عملیات اصلاحی بوته- کاری گونه‌های *Atriplex lentiformis*, *Cymbopogon laniger*, *Medicago polymorpha*, *Medicago scutellata* و *Medicago polymorpha*, *Hordeum marinum*, توسعه اداره منابع طبیعی شهرستان بهبهان انجام شده، 1372 که از سال 1372 توسط اداره منابع طبیعی شهرستان بهبهان انجام شده، انتخاب گردید و به منظور مقایسه تاثیر عملیات اصلاحی بر خصوصیات خاک و پوشش گیاهی در کنار هر تیمار اصلاحی یک تیمار با خصوصیات مشابه ولی قادر عملیات اصلاحی به عنوان تیمار شاهد در نظر گرفته شد. به منظور

متر)، اسیدیته (با دستگاه pH متر)، درصد آهک (روش خنثی‌سازی با اسید) و درصد ماده آلی (روش والکی بلاک) در هر یک از نمونه‌های خاک تعیین گردید. پس از حصول اطمینان از توزیع نرمال داده‌ها به منظور مقایسه و بررسی معنی‌دار بودن فاکتورهای پوشش گیاهی و خاک تحت عملیات اصلاحی مرتع و عدم اجرای عملیات اصلاحی (شاهد) سایت‌های مورد مطالعه هر تیمار به طور جداگانه با مناطق شاهد خود مورد آزمون t مستقل قرار گرفت. از طرفی برای بررسی و مقایسه سه نوع عملیات انجام شده از نظر فاکتورهای پوشش گیاهی و خاک کلیه داده‌ها مورد تجزیه واریانس یک طرفه ANOVA قرار گرفتند و برای مقایسه میانگین‌ها از آزمون دانکن استفاده شد.

نتایج

در این مطالعه که به منظور بررسی اثر عملیات‌های اصلاحی مختلف بر روی خصوصیات خاک و پوشش گیاهی صورت گرفت، مشخصات ۶ تیمار مورد مطالعه و فهرست گونه‌های گیاهی آنها در جدول (۱) ارائه شده است.

هوای آزاد خشک شدند. این گیاهان پس از خشک شدن توزین گردیده و تولید هر پلات بر اساس جمع تولید کلیه گونه‌های خوشخوارک محاسبه گردید، میزان تولید هر یک از پلات‌ها بر حسب گرم در مترمربع و آنگاه برحسب کیلوگرم در هکتار در هر سایت مطالعاتی محاسبه شد. درصد تاج پوشش برای هر پلات از تخمین میزان سطحی که گونه‌های گیاهی در سطح پلات گیاهی در سطح پلات پوشانده بودند محاسبه شد. تراکم گونه‌های گیاهی نیز، از شمارش تعداد گونه‌های موجود در هر پلات برحسب تعداد بر مترمربع محاسبه گردید. جهت نمونه‌برداری خاک از ترانسکت‌های نمونه‌برداری پوشش گیاهی استفاده شد و در هر سایت دارای عملیات اصلاح مرتع و شاهد آن در امتداد ترانسکت‌ها، اقدام به حفر پروفیل خاک شد. یعنی در هر سایت به ازای هر ترانسکت دو پروفیل، در ابتدا و انتهای ترانسکت حفر گردید (۲۵). در هر پروفیل از دو عمق ۰-۳۰ و ۳۰-۶۰ سانتیمتر اقدام به برداشت نمونه‌های خاک شد و در آزمایشگاه ویژگی‌های درصد نیتروژن (روش کجدال)، میزان فسفر قابل جذب (روش السون)، پتاسیم قابل جذب (روش عصاره‌گیری با استات آمونیوم یک مولار با pH برابر ۷)، هدایت الکتریکی گل اشباع (با دستگاه EC

جدول ۱- مشخصات تیمارهای تحت عملیات اصلاحی و تیمارهای شاهد نمونه‌برداری در مرتع چاه ماری بهبهان

نوع عملیات	گونه‌های غالب	درصد تاج	پوشش (kg/ha)	تولید	تراکم کلاس I	تراکم کلاس II	تراکم کلاس III
بوته‌کاری	<i>Atriplex lentiformis, cymbopogon laniger</i>	۵۶/۵	۲۸۵	۷۲	۲۰۶	۴۴	۴۴
شاهد	<i>Ziziphus spina cristi</i> و <i>Stipa capensis</i>	۲۰	۸۶	۵۳	۶۵	۲۰۰	
بذرپاشی توان با ذخیره نزولات	<i>Medicago polymorpha, Medicago scutellata</i>	۴۶	۱۹۰	۶۳	۱۲۴	۵۲	
شاهد	<i>Stipa capensis, Trifolium SP</i>	۳۲	۷۸	۴۷	۷۵	۱۹۸	
بذرپاشی بدون ذخیره نزولات	<i>Medicago polymorpha, Hordeum marinum,</i> <i>Stipa capensis, Plantago SP</i>	۳۸	۱۱۰	۵۸	۱۰۰	۶۳	
شاهد		۲۸/۵	۷۲	۳۷	۶۸	۲۵۱	

دانکن به گروه‌بندی میانگین‌ها، پرداخته شد. نتایج حاصل از مقایسه خصوصیات پوشش گیاهی در تیمارهای تحت عملیات اصلاحی و تیمارهای شاهد در جدول‌های ۲ و ۳ آمده است.

به منظور بررسی اثر اجرای عملیات اصلاح مرتع بر خصوصیات پوشش گیاهی، ابتدا در هر کدام از سه سایت نمونه‌برداری ویژگی‌های پوشش گیاهی مورد نظر با سایت‌های مقابله آنها (عدم اجرای عملیات اصلاحی) با آزمون t مقایسه گردیده تا معنی‌دار بودن اثر هر عملیات بر خصوصیات پوشش گیاهی با عدم اجرای عملیات اصلاحی در سایت‌های شاهد معلوم گردد. سپس با استفاده از آزمون

جدول ۲- نتایج تجزیه واریانس یکطرفه و مقایسه میانگین‌های خصوصیات مورد اندازه‌گیری پوشش گیاهی در سه سایت نمونه‌برداری تحت عملیات اصلاح مرتع

خصوصیات مورد اندازه‌گیری	میانگین مربعات بین گروه‌ها	بذرپاشی بدون ذخیره نزولات	بذرپاشی توان با ذخیره نزولات	میانگین میانگین	بوته‌کاری
درصد تاج پوشش kg/ha	۱۵۳۵۸/۵*	۳۸C	۴۶b	۵۶/۵a	۵۶/۵a
تراکم گونه‌های کلاس I	۱۰۹۹۹۷۳*	۱۱۰C	۱۹۰b	۲۸۵a	۲۸۵a
تراکم گونه‌های کلاس II	۴۴۷۵۱۲*	۱۰۵C	۱۲۴b	۲۰۶a	۲۰۶a
تراکم گونه‌های کلاس III	۶۹۰۲*	۵۲C	۶۲b	۷۲a	۷۲a
	۱۵۳۳۸/۷*	۶۳a	۵۲b	۴۴c	۴۴c

* و ** به ترتیب بیان معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد و n.S غیرمعنی دار، مقایسه میانگین‌ها توسط آزمون دانکن و در سطح احتمال ۵ درصد انجام گرفته است. در هر ردیف تفاوت دو میانگین که دارای حرف مشترک هستند از لحاظ آماری معنی دار نیست.

سایت بوته‌کاری و کمترین میزان تولید مربوط به سایت بذرپاشی بدون ذخیره نزولات می‌باشد. بیشترین و کمترین میزان تراکم گیاهان کلاس III به ترتیب مربوط به سایت بذرپاشی بدون ذخیره نزولات و بوته‌کاری است.

همانگونه که در جدول ۲ نمایش داده شده است میانگین تمامی پارامترهای مورد بررسی در سه تیمار اصلاحی در سطح ۵ درصد معنی دار می‌باشد. میانگین تمامی پارامترهای مورد بررسی در سه تیمار اصلاحی در سطح ۵ درصد معنی دار می‌باشد. بیشترین میزان تولید، درصد تاج پوشش، تراکم گیاهان کلاس I و II مربوط به

جدول ۳- مقایسه میانگین صفات مورد اندازه‌گیری پوشش گیاهی در تیمارهای اصلاحی و شاهد با آزمون t مستقل

سایت نمونه‌برداری	درصد تاج پوشش	تولید (Kg/ha)	تراکم گونه‌های کلاس I	تراکم گونه‌های کلاس II	تراکم گونه‌های کلاس III	بوته‌کاری
شاهد بوته‌کاری	۵۶/۵a	۲۸۵a	۲۰۶a	۷۲a	۴۴a	۴۴a
بذرپاشی توان با ذخیره نزولات	۲۰b	۸۶b	۶۵b	۵۳b	۲۰b	۲۰b
شاهد	۴۶a	۱۹۰a	۱۲۴a	۶۳a	۵۲a	۵۲a
بذرپاشی بدون ذخیره نزولات	۳۲b	۷۸b	۷۵b	۴۷b	۱۹۸b	۱۹۸b
شاهد	۳۸a	۱۱۰a	۱۰۵a	۵۳a	۶۳a	۶۳a
شاهد	۲۸/۵b	۷۲b	۶۸b	۳۷b	۲۵۱b	۲۵۱b

حروف غیرمشترک بین هر تیمار و شاهد آن، نشان دهنده اختلاف معنی دار است. ($p < 1\%$)

تراکم گونه‌های کلاس سه ۵۸ درصد کاهش نسبت به سایت شاهد نشان می‌دهد. همچنین تمامی پارامترهای گیاهی موردنظری در سایت بذرپاشی بدون ذخیره نزولات با شاهد دارای تفاوت معنی دار در سطح ۱ درصد می‌باشد، به گونه‌ای که در عملیات بذرپاشی بدون ذخیره نزولات، درصد تاج پوشش ۱۴ درصد، تولید ۲۰/۸ تراکم گونه‌های کلاس یک ۲۱ درصد، تراکم گونه‌های کلاس دو ۱۷/۷ درصد افزایش و تراکم گونه‌های کلاس سه ۵۹/۹ درصد کاهش را در مقایسه با سایت شاهد نشان می‌دهد.

همانظور که جدول ۳ نشان می‌دهد، کلیه پارامترهای گیاهی مورد بررسی در سایت بوته‌کاری و شاهد بوته‌کاری دارای تفاوت معنی دار در سطح ۱ درصد می‌باشند، به طوری که در سایت بوته‌کاری درصد تاج پوشش ۴۷/۷ درصد، تولید ۵۳/۶ درصد، تراکم گونه‌های کلاس یک ۵۲ درصد، تراکم گونه‌های کلاس دو ۱۵ درصد، افزایش و تراکم گونه‌های کلاس سه ۶۴ درصد کاهش را نسبت به سایت شاهد نشان می‌دهد. کلیه پارامترهای گیاهی مورد بررسی در سایت بذرپاشی توان با ذخیره نزولات با شاهد دارای تفاوت معنی دار در سطح ۱ درصد می‌باشد، به طوری که در سایت بذرپاشی توان با ذخیره نزولات، درصد تاج پوشش ۱۸ درصد، تولید ۴۱/۸ درصد، تراکم گونه‌های کلاس یک ۲۴/۶ درصد، تراکم گونه‌های کلاس دو ۱۴/۵ درصد افزایش و

اثر عملیات اصلاح مرتع بر خصوصیات خاک:
نتایج حاصل از آزمون ۱ پارامتر های خاک تیمارهای
مورد بررسی در جدول ۴ و ۵ آورده شده است.

جدول ۴ - خلاصه تشریح خصوصیات خاک سایت های مطالعاتی

%Ca	pH	Ec (ds/m)	K(ppm)	P(ppm)	%N	%OC	عمق نمونه برداری (سانتی متر)	سایت نمونه برداری
۹/۸۵	۷/۷	۰/۲۹	۲۴۳	۰/۴۳	۰/۰۵	۰/۵۰	۰-۳۰	بوقه کاری
۱۷/۹۹	۷/۹	۰/۳۵	۱۴۳	۰/۳۰	۰/۰۴	۰/۸۱	۳۰-۶۰	
۱۲/۲	۷/۷	۰/۳۱	۳۴۱/۵۶	۰/۹	۰/۰۲۳	۰/۰۵	۰-۳۰	شاهد بوقه کاری
۱۶/۲	۷/۹	۰/۳۱	۱۵۶	۰/۵۸	۰/۰۲۶	۰/۱۰	۳۰-۶۰	
۸/۸۵	۷/۸	۰/۴۷	۲۲۲/۵	۰/۵۳	۰/۰۶۴	۰/۸۲	۰-۳۰	
۱۵/۲۳	۷/۹	۰/۲۸	۱۶۳/۴	۰/۴۱	۰/۰۴۵	۰/۷	۳۰-۶۰	
۱۱	۷/۷	۰/۸	۴۵۳/۱	۰/۷۸	۰/۱۱	۰/۱۳	۰-۳۰	
۱۲/۷	۸	۰/۲۲	۱۷۰	۰/۱۱	۰/۰۲۱	۰/۰۳	۳۰-۶۰	شاهد بذرپاشی توام با ذخیره نزولات
۲۲/۱	۷/۸	۰/۲۸	۲۸۵	۰/۷۵	۰/۳۵	۰/۴	۰-۳۰	بذرپاشی بدون ذخیره نزولات
۱۹/۰۵	۷/۸	۰/۲۴	۵۷	۰/۳۷	۰/۰۴۸	۰/۰۲۳	۳۰-۶۰	
۲۳/۱۸	۷/۸	۰/۳۱	۱۳۰	۰/۵	۰/۰۲۲	۰/۰۴۱	۰-۳۰	
۲۵	۷/۹	۰/۲۸	۱۱۵/۶۷	۰/۷۰	۰/۰۱۲	۰/۰۱۳	۳۰-۶۰	شاهد بذرپاشی بدون ذخیره نزولات

جدول ۵ - مقایسه میانگین صفات مورد اندازه گیری خاک در تیمارهای تحت عملیات اصلاحی و تیمارهای شاهد با آزمون t

%Ca	pH	Ec ds/m	K (ppm)	P (ppm)	%N	%OC	عمق نمونه برداری (سانتی متر)	سایت نمونه برداری
۲۲/۱ a	۷/۸ a	۰/۲۸ a	۲۸۵ a	۰/۷۵ a	۰/۰۲۵ a	۰/۴ a	۳۰-۰	بذرپاشی بدون ذخیره نزولات
۲۳/۱۸ a	۷/۸ a	۰/۳۱ a	۱۳۰ b	۰/۵ b	۰/۰۲۲ b	۰/۰۴۱ b	۳۰-۰	شاهد بذرپاشی بدون ذخیره نزولات
۸/۸۵ a	۷/۸ a	۰/۴۷ a	۲۲۲/۵ a	۰/۵۳ a	۰/۰۶۴ a	۰/۸۲ a	۳۰-۰	بذرپاشی همراه با ذخیره نزولات
۱۱ a	۷/۷ a	۰/۸ a	۴۵۳/۱ b	۰/۷۸ b	۰/۱۱ b	۰/۱۳ b	۳۰-۰	شاهد بذرپاشی همراه با ذخیره نزولات
۹/۸۵ a	۷/۷ a	۰/۲۹ a	۲۴۳ a	۰/۴۳ a	۰/۰۵ a	۰/۵ a	۳۰-۰	بوقه کاری
۱۲/۲ a	۷/۷ a	۰/۳۱ a	۳۴۱/۵۶ b	۰/۹ b	۰/۰۲۳ b	۰/۰۵ b	۳۰-۰	شاهد بوقه کاری
۱۹/۰۵ a	۷/۸ a	۰/۲۴ a	۵۷ a	۰/۳۷ a	۰/۰۴۸ a	۰/۰۲۳ a	۶۰-۳۰	بذرپاشی بدون ذخیره نزولات
۲۵ a	۷/۹ a	۰/۲۸ a	۱۱۵/۶۷ a	۰/۷ a	۰/۰۱۲ b	۰/۰۱۳ b	۶۰-۳۰	شاهد بذرپاشی بدون ذخیره نزولات
۱۵/۲۳ a	۷/۹ a	۰/۲۸ a	۱۶۳/۴ a	۰/۴۱ a	۰/۰۴۵ a	۰/۷ a	۶۰-۳۰	بذرپاشی همراه با ذخیره نزولات
۱۲/۷ a	۸ a	۰/۲۲ a	۱۷۰ b	۰/۱۱ b	۰/۰۲۱ b	۰/۰۳ b	۶۰-۳۰	شاهد بذرپاشی همراه با ذخیره نزولات
۱۷/۹۹ a	۷/۹ a	۰/۲۵ a	۱۴۳ a	۰/۳۰ a	۰/۰۴ a	۰/۸۱ a	۶۰-۳۰	بوقه کاری
۱۶/۲ a	۷/۹ a	۰/۳۱ a	۱۵۶ a	۰/۵۸ a	۰/۰۲۶ b	۰/۱۰ b	۶۰-۳۰	شاهد بوقه کاری

در هر ستون میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند اختلاف معنی دار ندارند (p<0.05).

بذرپاشی بدون ذخیره نزولات آسمانی فاکتورهای ماده آلی و نیتروژن در سطح ۵ درصد تفاوت معنی دار با تیمار شاهد داشتند، به گونه ای که عملیات اصلاحی بذرپاشی باعث شده که، میزان ماده آلی خاک ۲۸ درصد و میزان نیتروژن ۶۰ درصد افزایش داشته باشد. در تیمار بذرپاشی همراه با ذخیره نزولات آسمانی نیز مشاهده گردید که، تفاوت میزان ماده آلی، نیتروژن، فسفر و پتاسیم در مقایسه با شاهد در سطح ۵ درصد تفاوت معنی دار شد، به گونه ای که ماده آلی ۹۱/۳۶ درصد، نیتروژن ۳۶ درصد افزایش نشان می دهد و

۳۰/۶ درصد، نیتروژن ۵۰/۶ درصد افزایش و میزان فسفر ۲۵ درصد و پتاسیم ۳۴ درصد کاهش را نسبت به سایت شاهد نشان می دهد. بررسی نتایج به دست آمده اختلاف میانگین پارامترهای موردن بررسی در تیمار بوقه کاری در مقایسه با تیمار شاهد نیز میزان ماده آلی، نیتروژن، فسفر و پتاسیم معنی دار شد به گونه ای که میزان ماده آلی ۸۲ درصد، نیتروژن ۳۷ درصد افزایش و میزان فسفر ۳۵ درصد و پتاسیم ۱۶ درصد کاهش را نشان دادند. بررسی نتایج به دست آمده در عمق ۳۰-۶۰ نشان داد که در تیمار

در صد دارای تفاوت معنی دار در بین سه تیمار اصلاحی مورد مطالعه هستند و سایر پارامترها تفاوت معنی دار را نشان نمی دهد. اما در عمق ۳۰-۶۰ سانتی متری میزان کربن آلی در سطح ۱ درصد و فسفر و پتاسیم در سطح ۵ درصد، در بین سایتها با عملیات های مختلف اصلاحی دارای تفاوت معنی دار است. در سایر پارامترهای مورد اندازه گیری خاک در عمق ۳۰-۶۰ سانتی متر تفاوت معنی دار دیده نمی شود.

میزان فسفر ۵/۷ درصد و پتاسیم ۲ درصد کاهش را نسبت به سایت شاهد نشان می دهد. در تیمار بوته کاری با شاهد خود نیز میزان ماده آلی، نیتروژن و فسفر تفاوت معنی داری را در سطح ۵ درصد نشان دادند به طوری که، ماده آلی ۷۸ درصد، نیتروژن ۲۱ درصد افزایش یافته است و فسفر ۳۲ درصد نسبت به سایت شاهد کاهش را نشان می دهد. مقایسه خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک در سه سایت مورد مطالعه در جدول ۶ ارائه شده است. طبق نتایج جدول ۶، در عمق ۳۰-۶۰ سانتی متری خاک میزان ماده آلی خاک در سطح یک درصد، نیتروژن فسفر و پتاسیم در سطح ۵

جدول ۶- نتایج تجزیه واریانس خصوصیات مورد اندازه گیری خاک در دو عمق ۳۰-۶۰ و ۳۰-۶۰ سانتی متر بین تیمارهای تحت عملیات

اصلاحی

میانگین بذریاشی همراه با ذخیره نزولات	بذریاشی بدون ذخیره نزولات	بوته کاری	۱	۲	۳	% OC	% N	P _(PPM)	K _(PPM)	Ec(ds/m)	PH	Ca%
۰/۴a	۰/۸۲b	۰/۵a	۰/۲۲۶**									
۰/۰۳۵a	۰/۰۶۴b	۰/۰۵a	۶/۱۵*									
۰/۷۵b	۰/۵۳a	۰/۴۳a	۰/۰۳۸*									
۲۸۵b	۲۲۲/۵a	۲۴۳a	۱۴۱۴۶۶۱۲*									
۰/۲۸a	۰/۴۷a	۰/۲۹a	۰/۰۵n.s									
۷/۸a	۷/۸a	۷/۷a	۰/۲۵n.s									
۲۲/۱b	۸/۸۵a	۹/۸۵a	۱۵/۹۶n.s									
۰/۲۳b	۰/۷a	۰/۸۱a	۰/۳۶**									
۰/۰۴۸a	۰/۰۴۵a	۰/۰۴a	۷/۱۶n.s									
۰/۳۷a	۰/۴۱b	۰/۳a	۰/۱۳*									
۰/۵۷b	۱۶۳/۴a	۱۴۳a	۷۰۱۲۵۴*									
۰/۲۴a	۰/۲۸a	۰/۳۵a	۰/۰۰n.s									
۷/۸a	۷/۹a	۷/۹a	۰/۰۱۳n.s									
۱۹/۰۵a	۱۵/۲۳a	۱۷/۹۹a	۸/۴۷n.s									

* به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵ درصد و ۱ درصد و n.s. غیر معنی دار. مقایسه میانگین ها توسط آزمون توکی و در سطح احتمال ۵ درصد انجام گرفته است. در هر ردیف تفاوت دو میانگین که دارای حروف مشترک هستند از لحاظ آماری معنی دار نیست

مرغوب تر کاهش یافته است. همچنین اجرای عملیات اصلاحی باعث بهبود شرایط کمی و کیفی خاک منطقه گردید. به طوری که، با توجه به آنچه که از نتایج مقایسه پارامترهای پوشش گیاهی بر می آید این است که تفاوت کلیه پارامترهای موردنبررسی بین تیمار بوته کاری و تیمار بذریاشی توان با ذخیره نزولات در مقایسه با شاهد آنها در سطح ۱ درصد معنی دار گشتند. ابراهیمی و همکاران

بحث و نتیجه گیری

به طور کلی نتایج حاصل از این مطالعه نشان می دهد که با اجرای عملیات های مختلف اصلاح مرتع در مراتع چاه ماری، تولید و درصد تاج پوشش به عنوان دو فاکتور مهم پوشش گیاهی با روند رشد همراه بوده اند. ترکیب گونه های نیز تغییرات قابل ملاحظه ای داشته است. به گونه های که، جمعیت گونه های نامرغوب و مهاجم به نفع گونه های

دانست (۲۱). به این صورت که در تحقیقی بیان شد که یونجه برای پروتئین سازی نیاز بالا به پتانسیم داشته و عمق ریشه دوانی این گیاه منجر به کاهش پتانسیم در اراضی یونجه کاری شده، می‌گردد و در مورد کاهش فسفر خاک نیز اظهار شده که یونجه با ریشه‌های راست و طویل باعث جذب فسفر خاک از سطح و عمق می‌گردد (۹). تیمار بذرپاشی بدون ذخیره نزولات آسمانی نیز با توجه به جداول ۲ و ۵ برای پارامترهای مورد بررسی پوشش گیاهی و خاک در سطح یک درصد نسبت به تیمار شاهد افزایش را نشان می‌دهد. به طوری که بیان شده کشت بذور گیاهان بومی و یا گیاهان وارد شده در اراضی بکر و ایجاد پوششی از گیاهان مذکور به منظور حفاظت خاک و آب، افزایش محصول علوفه‌ای و سرانجام ارزش تفرجگاهی است و در صورت انتخاب صحیح محل، گونه و اجرای صحیح، نتیجه بذرکاری توازن با موفقیت خواهد باشد (۱۵). طبق نتایج جدول ۶، در عمق ۰-۳۰ سانتی‌متری خاک میزان ماده آلی خاک در سطح یک درصد، نیتروژن فسفر و پتانسیم در سطح ۵ درصد دارای تفاوت معنی‌دار در بین سه تیمار اصلاحی مورد مطالعه هستند و سایر پارامترها تفاوت معنی‌دار را نشان نمی‌دهد. اما در عمق ۳۰-۶۰ سانتی‌متری میزان کربن آلی در سطح ۱ درصد و فسفر و پتانسیم در سطح ۵ درصد، در بین سایتها با عملیات‌های مختلف اصلاحی دارای تفاوت معنی‌دار است. در سایر پارامترهای مورد اندازه‌گیری خاک در عمق ۳۰-۶۰ سانتی‌متر تفاوت معنی‌دار دیده نمی‌شود. نتایج این مطالعه برای تیمار بوته‌کاری و بذرپاشی با ذخیره نزولات آسمانی با معنی‌دار شدن عناصر غذایی نیتروژن، فسفر، پتانسیم و ماده آلی خاک در سطح ۵ درصد نسبت به شاهد با تیمار یونجه کاری مطالعه‌ای دیگر مطابقت دارد، به طوری که یونجه کاری باعث افزایش نیتروژن و ماده آلی خاک شده ولی پتانسیم و فسفر را کاهش داده است، بیان شده که در گرهک‌های ریشه یونجه باکتری‌های ریزوبیوم منجر به ثبیت ازت هوا می‌شود و این عمل به وجود مقدار کافی فسفر قابل جذب در خاک بستگی دارد (۱۶)، بنابراین در اثر کشت یونجه درصد ماده آلی و ازت خاک افزایش می‌یابد (۷). همان‌گونه که در جدول ۳ نمایش داده شده است میانگین تمامی پارامترهای مورد بررسی پوشش گیاهی در سه تیمار اصلاحی در سطح ۵ درصد معنی‌دار می‌باشد. بیشترین

(۲۰۱۴) بر امکان افزایش پوشش گیاهی با استفاده از روش‌های اصلاح مرتع تاکید دارد. روش‌های اصلاح مرتع به کار گرفته شده در منطقه چاه ماری نیز در تایید همین مطلب، نشان‌دهنده بھبود پوشش گیاهی در منطقه است در واقع رطوبت کافی ناشی از ذخیره آب عملیات‌های ذخیره نزولات آسمانی مانند فارو و سایر عملیات اصلاح و احیای مراتع مانند بوته‌کاری و بذرپاشی، پوشش گیاهی قابل توجهی ایجاد می‌کند. اتفاقی که در مورد مراتع چاه ماری نیز صحت دارد. مصادقی (۱۹۹۵) عقیده دارد کشت بذور گیاهان بومی و یا گیاهان وارد شده در اراضی بکر و ایجاد پوششی از گیاهان مذکور به منظور حفاظت خاک و آب، افزایش محصول علوفه‌ای و سرانجام ارزش تفرجگاهی است و در صورت انتخاب صحیح محل، گونه و اجرای صحیح، نتیجه بذرکاری توازن با موفقیت خواهد بود. در مطالعه حاضر نیز تفاوت معنی‌دار پارامترهای گیاهی را در سایت ذخیره نزولات توأم با بذرپاشی و ذخیره نزولات بدون بذرپاشی و سایتهاش شاهد هر یک از این عملیات‌ها به چشم می‌خورد. البته در سایت ذخیره نزولات همراه با بذرپاشی شاهد افزایش چشمگیرتر عوامل پوشش نسبت به سایت ذخیره نزولات بدون بذرپاشی هستیم. در ایستگاه آبرسد دماوند و طالقان و مراتع شمال خراسان کشت بذور گونه‌های مرتغی باعث بھبود خواص پوشش گیاهی به خصوص تولید شده است (۸). عملیات بوته‌کاری و ذخیره نزولات آسمانی توأم با بذرپاشی علاوه بر افزایش پوشش گیاهی در منطقه باعث حفاظت خاک و آب می‌گردد. به گونه‌ای که با توجه به جدول ۵ بوته‌کاری و بذرپاشی باعث شد که نیتروژن و ماده آلی خاک با افزایش فسفر و پتانسیم با کاهش در سطح ۵ درصد در دو عمق نمونه‌برداری نسبت به تیمار شاهد تفاوت معنی‌داری را نشان داد. مواد آلی خاک در نتیجه عملیات بیولوژیکی به خاک اضافه شده که در ثبات ساختمن و پایداری خاکدانه‌ها مؤثرند. ماده آلی سبب دانه‌بندی خاک شده و با افزایش تخلخل و تهويه، ظرفیت نفوذ و فرونشت را زیاد می‌کند (۶) و علت افزایش ماده آلی و ازت خاک می‌تواند در نتیجه حمل خاک‌های سطحی از منابع با ماده آلی و همچنین در نتیجه توسعه پوشش گیاهی در اثر نفوذ آب باشد (۱۹). همچنین از جمله دلایل از دست رفتن و کاهش پتانسیم خاک را می‌توان برداشت آن به وسیله گیاه

پوششی از گیاهان بوته‌ای چندساله (*Atriplex*) آب و هوایی منطقه چاه‌ماری باشد که وجود این پوشش بوته‌ای در جلوگیری از ایجاد گردوداک‌های محلی موثر است. بذرپاشی گونه‌های خوشخوارک مانند *Medicago polymorpha*, *Medicago scutellata*, *Hordeum marinum* در فصل زمستان و بهار که فصل چرا در منطقه چاه‌ماری می‌باشد، می‌شود. در دیگر مناطق نیز با توجه به شرایط اقلیمی، تپوگرافی و تشخیص نوع محدودیت می‌توان عملیات اصلاحی مناسب چه از نوع عملیات بیولوژیکی، مکانیکی و ترکیب این دو را مورد اجرا قرار داد. چرا که مرتع به عنوان یک اکوسیستم طبیعی علاوه بر این که منبع تامین علوفه دام می‌باشد و از جنبه اقتصادی بسیار سودمند است، نقش مهمی نیز در حفاظت خاک، تولید اکسیژن، حفظ گونه‌های گیاهی و جانوری مختلف و ... دارد.

میزان تولید مربوط به سایت بوته‌کاری و کمترین میزان تولید مربوط به سایت بذرپاشی بدون ذخیره نرولات می‌باشد. در نهایت بیان می‌گردد که نتایج حاصل از جدول ۵ تفاوت معنی‌داری را در دو عمق خاک مورد بررسی بین کلیه تیمارهای تحت عملیات اصلاحی و شاهد آن‌ها از نظر هدایت الکتریکی، اسیدیتیه و کلسیم نشان نداد که علت این امر را می‌توان کمی بارندگی در منطقه و عدم شستشوی آهک از نیم‌رخ خاک دانست (۲۲). عدم معنی‌دار شدن pH را در اثر پخش سیلاب می‌توان به اضافه شدن مواد آلی به خاک نسبت داد.

در نهایت با توجه به نتایج حاصل از این مطالعه می‌توان گفت که هزینه‌های به کار رفته به منظور اجرای عملیات‌های اصلاحی مورد بحث به منظور تحقق اهدافی از قبیل بهبود پوشش گیاهی و شرایط خاک موثر بوده است. چنانچه این عملیات اصلاحی از دید فنی میسر و از جنبه اقتصادی توجیه‌پذیر باشد می‌تواند راه حل مناسب و کارآمدی برای جلوگیری از هدررفت آب در فصل بارندگی و جلوگیری از شسته شدن خاک سطحی و همچنین ایجاد

References

1. Ahmadi, Z., Gh.A. Heshmati & M. Abedi, 2009. Investigation the improvement operations affection on ecological indexes of rangeland health (Jahan Nama Garden, Golestan province). Iranian journal of Range and Desert Research, 16 (1):55-65. (In persian)
2. Al-Rowaily, S. L., M. I. El-Bana., D.A. Al-Bakre., A. M. Assaeed, A.K. Hegazy & M. B. Ali, 2015. Effects of open grazing and livestock exclusion on floristic composition and diversity in natural ecosystem of Western Saudi Arabia. Saudi journal of biological sciences, 22(4): 430- 437.
3. Ariapour, A., H. Mehrabi & A. Dehpahlavan, 2016. Effects of range reclamation projects on forage production, condition and trend in Khezel rangelands, Nahvand region. Journal of Rangeland. 10(1):1-10. (In persian)
4. Branson, F. A., R. F. Miller & I. S. McQueen, 1996. Conour furrowing, pitting and ripping on rangeland of the western united states. Journal of Range Management, 19: 182-190.
5. Ebrahimi, M., M. Arab & M. Ajorloo, 2014. Effects of Enclosure on Ecological Indexes of Rangeland Health Using Landscape Function Analysis Method (Case Study: Jiroft Jbalbarez, Journal of Rangeland, 8 (3):261-271. (In persian)
6. Goodarzi, M. & M. H. Shariati, 2004. Effect of water spreading on fertility of soil. Iranian Joournal of Range and Deseart Reaserch, 10(2): 139 -151. (In persian)
7. Grand Fild, C.O. & R.I. Throcknoarton., 1945. Alfalfa. In Kansas. Agr. Exp. Sta.Bul. 331.
8. Jafari, M., H. Azarnivand., A. Delavari., H.Arzani & M. Zarea, 2002. Effect of Cultivation of *Medicago sativa* on Soil Fertility in Tabarian and Tavacolbagh Rengelands of Khorasan Province. Journal of Biaban, 7(1): 63-70. (In persian)
9. Jafari, M., M., Ebrahimi., H., Azarnivand & A., Madahi, 2009. The effects of rangeland restoration treatments on some aspects of soil and vegetation parameters (Case study: Sirjan rangelands). Journal of Rangeland, 3(3): 371-384. (In persian)
10. Javadi, S.A., M. Jafari., H. Azarnivand & S.J. Alavi, 2005. An investigation of the grazing intensity effects on variations of soil organic matter and nitrogen in Lar rangeland. Iranian Journal of Natural Resources, 58(3): 711-718. (In persian)

11. Karimi, H., 1888. Plant cultivation. Tehran university press, 414 p. (In persian)
12. Ling, J., J. Qu & M. Hu., 1993. formation of sand surface crust and microenvironment changes, Journal Apply Ecological, 4:393-398.
13. Lu, X., Y. Yan, J. Sun, X. Zhang, Y. Chen, X. Wang & G. Cheng, 2015. Short-term grazing exclusion has no impact on soil properties and nutrients of degraded alpine grassland in Tibet, Chin, 6, 1195–1205.
14. Mahmoodimoghadam, G., M. Saghari., M. Rostampour & B. Chakoshi, 2015. Effects of constructing small arc basins system on rangeland production and some soil properties in arid lands (case study: Steppic r",k1a0jngelands of Sarbishe, South Khorasan Province). Journal of Rangeland, 9(1): 66-75. (In persian)
15. Mesdaghi, M., 2007. Range management in Iran. 3rd ed., Tehran University press, 259 p. (In Persian)
16. Mirjalili, A., M. Tabatabaei, M. Hakimzadeh & N. Mashhadi, 2016. Investigation effect of floodwater spreading on vegetation and soil (Case study: Floodwater spreading of Miankooh, Yazd). Desert management, 4(7) :26-34. (In persian)
17. Moghoddam, M.R., 1999. Range and Range management.Tehran: Tehrann University publications, 271 P. (In persian)
18. Moghiminejad, F., M. Jafari., M. A. Zare Chahouki., Y. Ghasemi Arian & A. Kohandel, 2014. Comparison of soil physical and chemical properties between the sites of exclosure and grazing (Case study: Nazarabad-Karaj). Iranian Journal of Range and Desert Research, 21(4): 643-650. (In persian)
19. Naderi, A., A. Kowsar & A.A. Sarafraz, 2000. Reclamation of a sandy desert through flood water spreading. Sediment induced changes in selected soil chemical and physical properties., J.Agr. Sci. and Tech., 2: 9-20. (In persian)
20. Rahimi Soreh, S. & H. Sadeghi., 2005. Calculation and analysis of factors in proficiency Rangeland production projects have been assigned (private rangeland). Provinces of Khorasan, Yazd and West Azarbaijan. Journal of Agricultural Economics & Development, 52: 31-65.
21. Salardini, A.A., 1895. Relation between soil and plant.second edition Tehran university prees, 440 p. (In persian)
22. Sarreshtedari, A., 2004. Effect of water spreading on fertility and filtration of soil. Journal of Pajohesh and Sazandegi, 17(1): 83-93. (In persian)
23. Wang, D., G. L. Wu., Y. J. Zhu & Z. H., Shi, 2014. Grazing exclusion effects on above-and below-ground C and N pools of typical grassland on the Loess Plateau (China). Catena, 123: 113-120.
24. Yan, Y. & X. Lu, 2015. Is grazing exclusion effective in restoring vegetation in degraded alpine grasslands in Tibet, China. Peer J, 3:10-20.
25. Zare Chahouki, M.A., L. Khalasi Ahvazi & H. Azarnivand, 2010. Environmental factors affecting distribution of vegetation communities in Iranian Rangelands, 23 (2): 1-15. (In persian)